

“துமி” கம்பரின் புதிய சொல்லும் பிற இலக்கியங்களின் சொற்பயன்பாடும்

த. திருமாறன் அ. *

அ தமிழ்த்துறை, மாநிலக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), சென்னை-600005, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

“Thumi”, A Word Coined by Kambar and its usage in other Literature

T. Thirumaran a, *

^a Department of Tamil, Presidency College (Autonomous), Chennai-600005, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

thirutamil2604@gmail.com

Received: 27-08-2022

Revised: 20-10-2022

Accepted: 27-10-2022

Published: 15-11-2022

ABSTRACT

A language is an assemblage of words, usually evolved over hundreds of years. The progression of Tamil as a language, however, has been over thousands of years. A word in Tamil is not just a stand-alone, it is an archival embodiment of the culture, civilization and history of the period during which it originated for usage. Consequently, when the usage of a Tamil word is forgotten, it implies that the culture, civilization and history of the period of its origin is also lost. Kambar must have, realizing this, recorded a multitude of words in his epics. Many of the words he has so recorded have the distinctiveness of their usage having been lost before his time. He has also recorded words originated during his era. One such word is “Thumi”. The present research aims to examine with references as to whether the word in fact originated during Kambar’s era? What does the word mean? Have literary works before Kambar’s era, used the word? If so, in what meaning was it used? How has the word been used in literary works subsequent to Kambar’s era?

Keywords: Kambar, Thumi, Civilization, Tamil word

முன்னுரை

எழுத்துகள் சேர்ந்து சொற்களாவது போல, சொற்கள் சேர்ந்தே ஒரு மொழி பரிணமிக்கிறது ஆகலின் சொற்களின் கூட்டுருவாக்கமே மொழி எனலாம். சொற்கள் ஒரு மொழியினுடைய வரலாற்றை, அம்மொழியைப் பயன்படுத்தும் மக்களின் பண்பாட்டைச் சுமப்பவை. அவற்றைக், காலம் கடந்து தலைமுறைகளைத் தாண்டித் தோள் மாற்றும் ஆற்றல் பெற்றவை. ஆகவே ஒரு மொழியின் வரலாற்றையோ, அந்த மொழி பேசும் மக்களின் பண்பாட்டையோ அறிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் அதன் சொற்களில் இருந்தே அந்த முயற்சிகளைத் தொடங்க வேண்டும். உலகின் எல்லா மொழிகளுக்கும் இது பொது. அப்படியானால் உலகின் மூத்த மொழியென அறிஞர்களால் அடையாளப்படுத்தப்படும் தமிழ் மொழிக்கு இந்தச் சொல்லாய்வு முறை இன்றியமையாதது.

தமிழில் உள்ள இலக்கியப் படைப்புகளில் அளவில் மிகப்பெரிய படைப்பு கம்பராமயணம். ஏறக்குறைய 12 ஆயிரம் பாடல்களில் லட்சக்கணக்கான சொற்களைத் தன்னிடத்தே பொதித்து வைத்துள்ள சொற்களஞ்சியம் கம்பராமாயணம். கம்பர் பயன்படுத்திய சொற்களில் பல மிகுந்த தனித்தன்மை வாய்ந்தவை. ஏராளமான பழந்தமிழ் சொற்களை அவர்தம் காப்பியத்தின் வழி பதிவுசெய்து காத்து நமக்குத் தந்திருக்கிறார். பல சொற்களைத் தாமே உருவாக்கியும் உள்ளார். அவற்றை ஆயங்கால் அச்சொற்கள் சார்ந்த வரலாற்றையும், அதன் நீட்சியையும், அது சார்ந்த

பண்பாட்டு முறைமையையும் நாம் அறிந்துகொள்ள இயலும். அவ்வாறு கம்பராமாயணத்தில் ஆய்வு செய்ய தகுந்த சொற்களில் ஒன்று 'துமி' என்ற சொல்லாகும்.

'துமி' என்ற சொல்லும், கம்பரும்

'துமி' என்ற சொல்லைக் கம்பர் பயன்படுத்தியதற்கு ஒரு கதை உண்டு. அதை 'விநோதரச மஞ்சரி' எனும் நூல் பதிவு செய்கிறது. அது நிறுவப்பட்ட வரலாறு இல்லை என்ற போதிலும் கம்பரின் தனித்துவமான சொல் தேர்வுக்கு அந்தக் கதை துணை நிற்கிறது எனலாம்.

குலோத்துங்கச் சோழன்கம்பரையும், ஒட்டக்கூத்தரையும் இராமாயணம் எழுதுமாறு கூறுகிறார். ஒட்டக்கூத்தர் அந்த ஆணையை எடுத்துக்கொண்டு இராமகாதையின் பெரும் பகுதியை எழுதி முடிக்கிறார். கம்பரோ அவ்வாணையைக் கருத்தில் கொண்டு ஒரு பாட்டு கூட எழுதவில்லை. இந்நிலையில் மன்னர் ஒருநாள் புலவர் இருவரையும் அழைத்து தான் எழுதச்சொன்ன இராமாயணம் குறித்து வினவ, ஒட்டக்கூத்தர் தாம் 'கடல்காண் படலம்' வரை எழுதியதைத் தெரிவிக்கிறார், எதுவும் எழுதாக் கம்பர் தாம் ஒட்டக்கூத்தரைவிட அதிகம் பாடியதாய்ச் சொல்லவேண்டும் என நினைத்து தாம் 'கடல் காண் படலத்திற்கு' அடுத்துள்ள 'திருவணைப்படலம் (சேது பந்தனப்படலம்)' வரை பாடியதாகக் கூறுகிறார். அதற்கு,

"அப்படியா! அதைச்சற்றே பிரசங்கியும் கேட்போம்," என்று அரசன் சொல்ல, கம்பர் உடனே அதை மாத்திரம் எழுபது செய்யுளிற்பாடிப் பிரசங்கிக்கத் தொடங்கி, சமுத்திரத்தில் வாராவதி(பாலம்) கட்டும் பொருட்டுச் சக்ரீவன் ஆணையால் வானர வீரரும் படைத்தலைவர்களும் காட்டிலுள்ள மலைகளைப் பிடுங்கிக்கொண்டு வருவதைப்பற்றிப் பேசமிடத்தில்,

"குமுதன் இட்ட குலவரை கூத்தரின்

திமிதம் இட்டுத் திரையும் திரைக்கடல்

துமிதம் ஊர்புக வானவர் துள்ளினர்

அமுதம் இன்னும் எழுமெனும் ஆசையால்" (Sundhararajan, 2022)

என்றப் பாடலைச் சொல்லி, குமுதன் என்னும் படைத் தலைவன் ஒருவன் பூமியினின்று வேரோடு பிடுங்கி அந்தரத்திற் பந்தாடிக்கொண்டே வந்து, மற்றவர்களைப் போலத் தெய்வதச்சனாகிய நளன் என்பவன் கையிற்கொடாமல், தானே விட்டெரிந்த பிரமாண்டமாகிய மலையானது வந்து விழுந்து, கூத்தாடிகள் போலத் 'திமிதம்' என்று ஒலித்துச் சுழலுதலால், நுரைத்துத் திரைத்துக் குமிழியிட்டெழுந்த கடல் நீர்த்துளிகள் விசையாய் வந்து தங்களுக்கு இருப்பிடமாகிய சுவர்க்கத்திற் பிரவேசித்ததை அங்குள்ள தேவர்கள் பார்த்து, பூர்வகாலத்தில் நம்மினத்தாரகிய தேவர்களும் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவும் கூடி ஒரு மலையை மாத்திரம் கொண்டுபோய்ப் போட்டு அமிர்தம் எழும்படி பாற்கடலைக்கடைந்தார்கள். இப்பொழுது அந்த விஷ்ணுவே ஸ்ரீராமனாய் அவதரித்தும், அத்தேவர்களே வானரர்களாக ஜெனித்தும் வந்து, அனேக மலைகளைப் பிடுங்கி இந்தத் தென் சமுத்திரத்தில் போடுகிறார்கள். இனி இதையும் கடைவார்கள். இதில் முன்போலச் சொற்பமாகவன்றி, அமிதமாக அமிர்தம் உண்டாகும். நாமெல்லாம் சலப்பிராயமாய் வேண்டிய மட்டும் புசிக்கலாம்!" என்று ஆசைக்கொண்டு, தலைதெரியாத சந்தோஷத்தை உடையவர்களாய்த் துள்ளியாடினார்கள் (Venugopalapillai, 1950).

இதில் துமி என்ற சொல்லை வினவும் ஒட்டக்கூத்தர், "துளியைத் துமி என்றீரே! இது நிகண்டு திவாகரத்தில் வழங்குகிறதா? அல்லது ஏதாவது இலக்கிய பிரயோகம் கண்துண்டா? என்ன, கம்பர், இது"

அவைகளிலெல்லமில்லை இது உலகவழக்கு என்றார் (Venugopalapillai, 1950). சொற்பிழையாக துளியை 'துமி' என்று சொல்லிவிட்டுக் கம்பர் சமாளிக்கிறார் என நினைத்து, இது உலக வழக்காயின் நிரூபிக்கவேண்டும் என்கிறார் ஒட்டக்கூத்தர். கம்பர், ஒட்டக்கூத்தர், அரசன் ஆகிய மூவரும் இடையர் குடியிருப்புக்குச் செல்ல அங்குக் கலைமகளே இடைச்சியாக உருவெடுத்து வந்து தயிர் கடைகிறாள்.

அருகில் விளையாடும் பிள்ளைகளைப் பார்த்து 'மோர்த்துமி தெறிக்கப் போகிறது, எட்டவிருங்கள்' என்று கலைமகள் சொல்வதைக் கேட்டபின் அச்சொல் உலக வழக்கில் இருப்பதை ஒட்டக்கூத்தர் ஏற்றுக்கொண்டனர். இதுவே "துமி" என்ற சொல்லைக் கம்பர் பயன்படுத்தியதைக் குறித்து பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள கதை.

இக்கதை உண்மையில் நடந்த வரலாறு இல்லையானாலும், இது கம்பரின் சிறப்பைச் சொல்ல எழுந்த கதை என்பதை உணரமுடியும். கம்பர் வெறும் இலக்கிய வழக்குச் சொற்களை வைத்து காப்பியம் படைத்த படைப்பாளர் அல்லர், அவர் உலக வழக்கு எனப்படும் மக்களின் மத்தியில் புழக்கத்தில் இருக்கும் சொற்களையும் பயன்படுத்திக் காப்பியம் படைத்தவர் என்பதே இந்தக் கதை கடத்தும் உட்செய்தி. அதற்குச் சான்றாவது "துமி" என்னும் சொல். முதன்முதலில் ஒரு சொல் மக்கள் மத்தியில் இருந்து இலக்கியப் புழக்கம் பெற்றது என்ற இலக்கியக் கதைப் பதிவும் "துமி" என்ற சொல்லுக்கே உண்டு.

நிகண்டில் "துமி" எனும் சொல்

மேற்கூறிய கதை சொல்லும் செய்தி உண்மையாயின் 'துமி' என்ற சொல்லை 'நீர்துளி' என்றப் பொருளில் கம்பரே முதன் முதலில் இலக்கியங்களில் பயன்படுத்தி இருக்க வேண்டும். அதை உறுதி செய்ய மேற்சொன்ன கதையின்படி 'துமி' என்ற சொல் திவாகரத்தில் இடம்பெற்றுள்ளதா இல்லையா என்று ஆயுங்கால், அச்சொல் திவாகரத்தில் இடம்பெறவில்லை என்பது உண்மையே.

சான்று:

"துவலை, பெயலை, துளியே, மாரி

உறை, பெயல், ஆலி, உதகம், சிதறி

துவால், சீகரம், தூறல், வருடம்" (திவா. மழையின் பெயர். 145)

மழையைக் குறித்தும், அதனொடு தொடர்புடைய சொற்களைக் குறித்தும் பட்டியலிடும் திவாகர நிகண்டு 'துமி' என்ற சொல்லை அந்தப் பட்டியலில் குறிப்பிடவில்லை. முதன்முதலில் 'துமி' என்ற சொல் இடம்பெறும் நிகண்டு பிங்கலர் எழுதிய "பிங்கல நிகண்டே".

சான்று:

"சிதரம் பிதிரே சிகரஞ் சிதரே

துவால் 'துமி' தந் திவலை யும்மழைத்

துவலையின் பெயரெனச் சொல்ல லாகும்" (பிங்.வான்வகை. 69)

எனவே 9ஆம் நூற்றாண்டின் திவாகரத்தில் இடம்பெறாத 'துமி' என்னும் சொல், 10ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த பிங்கல நிகண்டில் இடம்பெற்றுள்ளது இங்ஙனம் வெளிப்படுகிறது. ஆகலின் இச்சொல் 9 முதல் 10ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பட்டக்காலத்திலேயே தோன்றி இலக்கியப் புழக்கம் பெற்றுள்ளது என்பது இச்சான்றுகளின் வழி நிறுவப்படுகிறது.

கம்பராமாயணத்திற்கு முந்தைய இலக்கியங்களில் 'துமி' என்னும் சொல்

அவ்வாறாயின் 9ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன்பு இச்சொல் இலக்கியப்பதிவுகளில் இடம்பெற்றிருக்க வாய்ப்பில்லை. மேற்சொன்ன கதையில் திவாகரத்திற்கு அடுத்தபடியாக ஒட்டக்கூத்தர் வேறு இலக்கியங்களில் 'துமி' என்ற சொல், இலக்கியப் பிரயோகம் பெற்றுள்ளதா? எனக் கேட்டதும். கம்பர் இல்லை என்கிறார். அதன் உண்மை நிலையை ஆயுங்கால். கம்பருக்கு முந்தைய இலக்கியங்கள் சிலவற்றில் "துமி" என்ற சொல்லை அடியொற்றி பிறந்த சில சொற்கள் காணப்படுகின்றன. அச்சொற்கள் அதிக இலக்கிய புழக்கம் பெற்றுள்ளன என்பது வெளிப்படுகிறது. அவை துமிக்கும், துமித்த,

துமித்து, துமிந்து, துமிப்ப, துமிபு, துமிய, துமில எனச் சங்க இலக்கியம், சீவக சிந்தாமணி, நாககுமார காவியம் ஆகியனவற்றில் வெளிப்படுகிறது.

சான்று:

1) சங்க இலக்கியம்:

- துமிக்கும்: பை உடை இரும் தலை துமிக்கும் ஏற்றொடு - குறு 268/4
 தாங்குநர் தட கை யானை தொடி கோடு துமிக்கும் - பதி 51/29
 துமித்த: தூம்பு உடை திரள் தாள் துமித்த வினைஞர் - பெரும் 231
 வேளா பார்ப்பான் வாள் அரம் துமித்த - அகம் 24/1
 திருந்து வாள் வயவர் அரும் தலை துமித்த - அகம் 89/13
 வண்டு உண் நறு வீ துமித்த நேமி - அகம் 324/11
 துமித்து: முகடு துமித்து அடுக்கிய பழம் பல் உணவின் - பெரும் 246
 கொடும் கால் புன்னை கோடு துமித்து இயற்றிய - பெரும் 266
 விடேஎன் தொடீய செல்வார் துமித்து எதிர் மண்டும் - கலி 116/5
 துமிந்து: தலை துமிந்து எஞ்சிய மெய் ஆடு பறந்தலை - பதி 35/6
 தலை துமிந்து எஞ்சிய ஆள் மலி யூபமொடு - பதி 67/10
 தூம்பு உடை தட கை வாயொடு துமிந்து - புறம் 19/10
 துமிப்ப: தார் அணி புரவி தண் பயிர் துமிப்ப - நற் 181/11
 விசும்பு வீழ் கொள்ளியின் பைம் பயிர் துமிப்ப - குறு 189/4
 வாள் முகம் துமிப்ப வள் இதழ் குறைந்த - குறு 227/2
 நோன் தூட்டு ஆழி ஈர் நிலம் துமிப்ப- அகம் 334/14
 துமிபு: சோறு வாய்த்து ஒழிந்தோர் உள்ளியும் தோல் துமிபு -மூல் 72
 துமிய: வாழை முழுமுதல் துமிய தாழை - திரு 307
 பாம்பு பதைப்பு அன்ன பருஉ கை துமிய - மூல் 70
 பொருந்தா தெவ்வர் இரும் தலை துமிய - மலை 488
 அடும்பு கொடி துமிய ஆழி போழ்ந்து அவர் - நற் 338/2
 வெம் சின அரவின் பைம் தலை துமிய - குறு 190/4
 தாழ் இருள் துமிய மின்னி தண்ணென - குறு 270/1

2) சீவக சிந்தாமணி:

3) துமிய: இகல் இருள் முழு முதல் துமிய ஈண்டு நீர் - சிந்தா:13 3101/1

4) நாககுமார காவியம்:

துமில:துமில மனை பதுமை எனும் துறவர் அடி பணிந்தாள் - நாககுமார:5 163/4

இவ்வாறு மேற்குறித்த சான்றுகளின்படி கம்பனுக்கு முன்பே 'துமி' என்ற சொல்லை அடியாகக் கொண்ட சொற்கள் இலக்கியப் பதிவுகளில் உள்ளன என அறிந்துகொள்ள முடிந்தாலும், அவை கம்பன் பயன்படுத்திய நீர்த்துளி என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப் படவில்லை. மாறாக, அறுத்தல், வெட்டல் என்ற பொருளிலேயே அவை அனைத்தும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

(எ-கா) “வேளா பார்ப்பான் வாள் அரம் துமித்த” - அகம் 24/1,

என்ற அகநானூற்று வரிக்கு “யாகம் பண்ணாத ஊர்ப்பார்ப்பான் அரத்தால் அறுத்தெடுத்த” (Vengadasaamy Nattar, 2009) என்றும்,

தலை துமிந்து எஞ்சிய மெய் ஆடு பறந்தலை - பதி 35/6

என்ற பதிற்றுப்பத்து வரிக்கு, “தலைகள் வெட்டப்பட்டு எஞ்சிக் கிடக்கும் குறை உடல்கள் எழுந்து ஆடும்” (Parimanam, 2003) என்றும்,

அடும்பு கொடி துமிய ஆழி போழ்ந்தவர் நெடுந்தேர் - நற் 338/2

என்ற நற்றிணையின் பாடல் வரிக்கு “அடம்பங் கொடிகள் தேர்காலிற் பட்டு அறும்படியாக வரும் தேர்” (Duraisami Pillai, 2008) என்றும் அறிஞர்கள் பொருள் தருகின்றனர். எனவே கம்பனுக்கு முந்தைய நூல்களில் ‘துமி’ என்ற சொல்லை அடியொற்றிய சொற்களின் பதிவு உள்ளது என்பதும், அவ்வாறு பயின்று வரும் சொற்கள் யாவும் அறுத்தல், வெட்டல் என்ற பொருளிலேயே வருகின்றன என்பதும் இங்ஙனம் தக்க சான்றுகளின் வழி நிறுவப்படுகின்றது.

கம்பரின் ‘துமி’ என்ற சொற்பயன்பாடு

கம்பருக்கு முந்தைய இலக்கியங்களில் ‘துமி’ என்ற சொல்லை ஆய்வு செய்த சான்றுகளின்படி கம்பரே முதன்முதலில் ‘துமி’ என்ற சொல்லை ‘நீர்த்துளி’ (Sundhararajan, 2022) என்ற பொருளில் பயன்படுத்தியுள்ளார் என்பது வெளிப்படுகிறது. கம்பர் ‘நீர்த்துளி’ என்பதைக் குறிக்க ‘துமி’ என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியதோடு நிற்கவில்லை, தம் படைப்பிற்கு முந்தையசங்க நூல்கள் மற்றும் பிற இலக்கியங்களில் உள்ளது போலவே கம்பராமாயணத்திலும் துமி என்ற சொல்லை அடியொற்றிப் பிறந்த துமித்த, துமித்து, துமிதர, துமிந்த, துமிப்ப, துமிய, துமிலபோன்ற சொற்களையும் கம்பர் தன் காப்பியத்தின் வழி பதிவு செய்திருக்கிறார்.

சான்று:

துமித்த: தோய்ந்த தோய்வு இலா பிறை முக சரம் சிரம் துமித்த - ஆரண்: 3025/2

துமித்து: தான் தனக்கு வெலற்கு அரிய தானவரை தலை துமித்து - பால:639/1

துளைபடு மூக்கொடு செவி துமித்து உக - ஆரண்:3631/1

துமிதர: வன் தலை துமிதர மஞ்ச என மறிவன - யுத்:7855/2

துமிந்த: துமிந்த துண்டமும் பல பட துரந்தன தொடர்ந்து - யுத்:6611/3

காலும் வாலும் துமிந்த கவிகுலம் - யுத்: 7072/4

துமிப்ப: முற்று இயல் சிலை வலாளன் மொய் கணை துமிப்ப ஆவி - யுத்-மிகை:987/1

துமிய: உகளும் இவுளி தலை துமிய உறு தலைகள் - யுத்: 9453/1

துமில: துமில போர் வல் அரக்கர்க்கு சுட்டினாள் - ஆரண்:2889/1

துமில திண் செருவின் வாளி பெரு மழை சொரிய தோன்றும் - யுத்: 6839/1

துமில வாளி அரக்கன் துரப்பன் - யுத்: 9735/1

இதில் ‘துமில’ என்ற சொல் மட்டும் விரைவு, பேராரவாரம் (Sundhararajan, 2022) என்ற பொருளில் கம்பரால் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அது தவிர ‘துமி’ என்ற சொல்லை அடியாகக் கொண்டு கம்பர் பயன்படுத்திய மேற்கூறிய சொற்கள் அனைத்தும் வெட்டப்பட்ட, துண்டிக்கப்பட்ட அல்லது அறுக்கப்பட்ட என்ற பொருளிலேயே வருவதைக் காண்க. எனவே

“துமிதம் ஊர்புக வானவர் துள்ளினர்” - யுத் 6716/3

என்ற இப்பாடல் வரியில் உள்ள 'துமி' என்ற சொல் மட்டுமே கம்பராமாயணத்தில் நீர்த்துளியைக் குறிக்கும் பொருளில் கம்பர் பயன்படுத்தியுள்ள சொல் என்பது வெளிப்படுகிறது. மேலும் இப்பாடலைத் தவிர வேறு எந்த இடத்திலும் கம்பர் 'துமி' என்ற சொல்லை 'நீர்த்துளி' என்றப் பொருளில் பயன்படுத்தவில்லை என்பதும் சான்றுகளின் வழி இங்ஙனம் நிறுவப்படுகிறது.

கம்பருக்குப் பிந்தைய இலக்கியங்களில் துமி என்ற சொல்

கம்பருக்குப் பின் தோன்றிய இலக்கியங்களில் துமியை அடியொற்றிப் பிறந்த ஏனைய சொற்கள் வெட்டுதல், துண்டித்தல் மற்றும் அறுத்தல் ஆகிய பொருளில் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. ஆயினும், 'நீர்த்துளி' என்ற பொருண்மையில் 'துமி' என்ற சொல்லை இரண்டு இலக்கியங்களில் மட்டுமே ஆய்ந்து நோக்கின் அறிய முடிகிறது. அவை பெரியபுராணம் மற்றும் தேம்பாவணி ஆகியன. பெரியபுராணத்தின் ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணத்தில்

“வரையோடு நிகர் புரிசை வலம்புரத்தார் கழல் வணங்கி

உரையோசை பதிகம் எனக்கு இனி ஒதிப் போய் சங்கம்

நிரையோடு "துமி" தூபம்மணிதீபம் நித்திலபூந்

திரை ஓதம் கொண்டிறைஞ்சும் திருச்சாய்க்காடு எய்தினார்". - வம்பறா: 2 147/3

என வரும் பாடலில் 'துமி' என்ற சொல்லுக்கு 'கடல் அலைகளின் துளி' என்றும், 'நிரையோடு "துமி" தூபம்' என்ற அடிக்கு அலைகளால் எழும் வெண்புகை (நீர்த்துளிகள் உடைய கடல் நுரை) (Ramasupramaniam, 2004) என்றும் பொருள் தரப்படுகின்றது.

தேம்பாவணியில் இரண்டு இடங்களில் 'துமி' என்ற சொல் 'நீர்த்துளி' என்ற பொருளில் பயின்றுவருகின்றது.

“அமிர்தம் பாய்ந்து மது பாய்ந்து ஆர் அன்னம் பாய்ந்த வயல் கடந்து

“துமிர்தம்” பாய்ந்து கயல் பாய்ந்து துள்ளும் கமலத் தடம் நீக்கி

திமிர்தம் பாய்ந்து நிழல் பாய்ந்த செழும் பூம் சோலை புடை மருவ

நிமிர்தம் பாய்ந்து முகில் பாய்ந்த நேரார் வைகும் நகர் கண்டார்” - தேம்பா:15 13/2

என்ற தேம்பாவணியின் சோசுவன் வெற்றிப் படலத்தில் வரும் இப்பாடலில் 'துமிர்தம் பாய்ந்து கயல் பாய்ந்து துள்ளும் கமலத் தடம்' என்ற வரிக்கு 'நீர்த்திவலைகள்' பாயும் வண்ணம் கயல் மீன்கள் பாய்ந்து துள்ளும் தாமரைத் தடாகம் (Mariya Anthony, 1969) என்று பொருள் சுட்டப்படுகிறது. மேலும்,

“போரில் எழுந்து அதிர் போரினை ஆடினர் பொங்கிய ஒதையினால்

முரி எழுந்த முரண் கரி தூசி முரிந்து துடித்தமையால்

சோரி எழும் “துமிதம்” படவோ சுடர சுழல் ஒற்றை உருள்

தேரில் எழும் சுடர் மேனி சிவந்ததின் மாலை சிவந்ததுவே” - தேம்பா:15 104/3

என்ற அதே படலத்தில் வரும் பாடலில் பொருளைக் கூறுமிடத்து” அதிரும் போரை நிகழ்த்திய இரு பக்கத்துப் படைவீரர் தம் போரிடையே எழுந்து பொங்கிய ஒசையால், வலிமையால் எழுந்த மாறுபாடு கொண்ட யானைகளும் குதிரைகளும் முறிந்து, உள்ளே கிடந்து துடித்தமையால், “அக்குருதி வெள்ளதினின்று எழும் திவலை” தன் மீது பட்டதாலோ என்னவோ, ஒளியொடு சுழலும் ஒற்றைச் சக்கரத் தேரில் எழுந்து வரும் கதிரவன் மேனி சிவந்தது போலவே, மாலைப் பொழுதும் சிவந்து தோன்றியது” என்று விளக்கப்படுகிறது (Mariya Anthony, 1969). இதில் நீர்த் தன்மையினதான இரத்தத் துளியைக் கூறுமிடத்துத் 'துமிதம்' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

எனவே, 'துமி' என்ற சொல் 'நீர்த்துளி' என்ற பொருளில் கம்பனுக்குப் பின் தோன்றிய மேற்குறித்த இலக்கியங்களில் பயின்றுவருவது சான்றுகளால் நிறுவப்படுகிறது. மேலும், கம்பருக்குப் பின்பே இலக்கியங்களில் 'துமி' என்ற சொல் 'நீர்த்துளி' என்ற பொருளில் பயின்று வந்துள்ளது என்பதும் இச்சான்றுகளின் மூலம் நிறுவப்படுகிறது.

முடிவுரை

இவ்வாய்வில், கம்பர் பயன்படுத்திய சொல்லான 'துமி' என்பதைக் குறித்து, மேற்கூட்டப்பட்ட தரவுகளின் அடிப்படையில் முழுமையாக ஆராயப்பட்டுள்ளது. அவ்வாய்வு முடிவின்படி 'துமி' என்ற சொல்லை 'நீர்த்துளி' என்ற பொருளில் கம்பரே முதல்முதலில் பயன்படுத்தியுள்ளார் என்பதும், கம்பருக்கு முந்தைய இலக்கிய மரபில் 'துமி' என்ற சொல்லை அடியாகக் கொண்டு பயன்படுத்தப்பட்ட துமித்த, துமிந்த, துமிபு, துமிய போன்ற சொற்கள் வெட்டப்பட்ட, துண்டிக்கப்பட்ட மற்றும் அறுக்கப்பட்ட என்ற பொருள்களிலேயே ஆளப்பட்டுள்ளன என்பதும் தக்க சான்றுகளின்வழி நிறுவப்படுகின்றது. கம்பர் தன் காப்பியத்தில் ஒரேயொரு இடத்தில் மட்டுமே 'துமி' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார் என்பதும், அவ்வொன்று மட்டுமே நீர்த்துளியைக் குறிக்கும் பொருளில் ஆளப்பட்டுள்ளது என்பதும், இக்கட்டுரையின்வழி நிறுவப்படுகிறது. மேலும், 'துமி' என்ற சொல்லை அடியாகக் கொண்ட ஏனைய சொற்களையும் கம்பர் தன் காப்பியத்தில் பயன்படுத்தியுள்ளார் என்பதும், அவற்றை அவருக்கு முந்தைய இலக்கியங்களில் பயன்படுத்திய பொருளிலேயே பயன்படுத்தியுள்ளார் என்பதும் சான்றுகளின்வழி நிறுவப்படுகிறது. கம்பர் 'துமி' என்ற சொல்லை 'நீர்த்துளி' என்ற பொருளில் பயன்படுத்திய பிறகே தமிழ் இலக்கிய மரபில் அச்சொல்லை அப்பொருளில் பயன்படுத்தும் வழக்கம் ஏற்பட்டுள்ளது. அதனை, கம்பருக்குப் பின்தோன்றிய இலக்கியங்களான பெரியபுராணம் மற்றும் தேம்பாவணி ஆகியவற்றின் வழி தக்க சான்றுகளோடு இவ்வாய்வுக் கட்டுரையில் நிறுப்புகிறது.

References

- Duraisami Pillai, S.A (2008) Natrinai, Tamilmann Publication, Chennai, India.
- Mariya Anthony, V. (1969) Thembavani, Veeramamunivar Aivu Kalagam, St. Xavier's College, Palayamkottai, India.
- Parimanam, A.M. (2003) Natrinai, kovilur Madalayam, Kovilur, India.
- Ramasupramaniam, V.T. (2004) Periyapuram, Thirumagal Nilayam, Chennai, India.
- Sundhararajan, A.S. (2022) Kambaramayana Agarathi, Sivalayam, Chennai, India.
- Vengadasaamy Nattar, N.M. (2009) Agananooru, Thirunelveli Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Chennai, India.
- Venugopalapillai, M.V., (1950) Vinodha Rasamanjari, M.R. Appathuraipillai, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License